

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Ioannes Brentivs

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

IOANNES BRENTIVS
Theologus.

*Tot lucubratus, tot Christo sancta locutus,
Ipse senex obo, non sine laude, diem.*

M. D. LXX. V v

IOANNES BRENTIVS, VVEILAE, SVEVIAE
oppido imperiali natus anno M. CCCC.

X C I X.

Primæ laureæ, anno ætatis XV: Secundæ, XLIX.
in signibus Heidelbergæ decoratus:

Admodum iuuenis diuinas & humanas profes-
sus literas, magno applausu discipulorum:

Halæ Sueuorum Ecclesiastes constitutus
anno XXII.

Reformandæ eâ in vrbe, totaque Germaniâ,
vnâ cum M. Luthero & Ph. Melanthe, au-
ctor optimus maximus:

Magno cum discrimine vitæ & fortunarum:
Tubingam demum, auspicijs Huldrici Ducis
VVirtemberg. euocatus: Academiæ Commis-
sarius, & Antistes Ecclesiæ:

Tandem Studgardia, Christophori Ducis voca-
tus, Pastor ac Præpositus Ecclesiæ verè
Apostolicus:

Quo ipse munere ad vitæ usque finem summâ
religione, fide, prudentiâ, dexteritate, industriâ,
vigilantiâ functus est, maximo com-
modo Reip. Christianæ vniuersæ:

Colloquijs Religioni componendæ Imper. ad-
hibitus, Augustæ, Haganoæ, VVormatiæ,
Ratisponæ, Tridenti:

Commentarijs in Biblia sacra vniuersâ Exe-
geticis, alijs præteriâ scriptis dogmati-
cis editis clariss.

Obdormiuit in Domino anno Sal. M. D. LXX.
Aet. LXXI. M. II. D. XVII. XX. Septembr.

IN IOANNEM BRENTIVM
Theologum.

XIIX
EPIGRAMMATA.
MARTINI CRVSI.

ὅς θείας μιν πᾶσας ἐν φώτισε βίβλους:
ἐμ ξυνόδοις πᾶσας καὶ διαλέξο' ἔλω:
ἐνσεβέωρ τ' ἀγέλας βολαῖς ἐργοισι τ' ὀφέλλει:
τίλειο καὶ λαμπροῖς ἡγεμόνεσι λύλω:
πεντήκοντα τ' ἐτὺ μάνδρας χροῖοιο διδάξει:
κηρήσει νεκρὸς νιν ἔτι ῥήμα θεῶ:
τοῖος Ἰωάννης ἐὶν Βρέντιος ἐστὸς ἰδεῖσθαι.
πλὴν δ' ἐντὸς μορφῶν, ὃς ἦν ἴσεν, οἶδε μόνος.

IDEM LATINE.

Qui cū laude sacros libros propè scripsit in omnes:
Omnibus in Synodis, Colloquijsq; fuit:
Et pia consilijs ac factis agmina iunxit:
Vixit honoratus Principibusq; viris:
Ac quinquaginta docuit diuma per annos:
Et post fata pijs nunc quoque doctor adest:
Ioannes fuit hoc spectandus Brentius ore:
At mens est soli nota decora Deo.

IOAN. LAVTERBACHIL

Defensio verbi ministrorum, Dei,

In restaurandâ socius pietate Lutheri

Brentius, Ausonij magna ruina Papæ:

Talis erat facie senij confectus ab ævo:

Quàm prius abriperet mortis avara manus.

Consilijs multum conuentus iuuit honestos,

Quos habuit sana religionis amor.

Colloquijs presens interfuit omnibus; idem

Immensas auxit Religionis opes.

Vera quoddam Europæ floret doctrina per oras,

Quæ celebrat Christum religiosa fide:

Non paruas isti grato fert pectore partes:

Plurima pro cuius nomine dura tulit:

E quibus, insidias fugiens, odiumq; potentium

Diuinâ rectus liber abiuit ope.

Vrbis Alexandri Doctor velut obuius hostem

Effugit, Nili quum peragraret aquas.

Organa doctrina Christi quod in orbe furores

Hostiles superant, cura benigna Dei est.

E I V S D E M.

Viuit polo doctor salutis, ac solo.

Brentius egregium cui fecit gratia nomen:

Egregius sana religionis amor:

Stenuus assertor qui maiestatis IESV,

Scripturâ docuit teste salutis iter:

Decurso vitæ spatio, satur abstulit annis
Iustificâ Christi præmia digna fide.
Ingenio superest terris: mortale sepulcrum:
Expers mortis, ouans spiritus astra tener.
Propugans Christum verâ pietate, beatus
In cælis animâ, nomine viuit humo.

LEONHARDI ENGELHARDI,
Bis septem lustris iam Brentius addidit annum:
Corporis & posuit membra caduca sui.
Illius in mundo semper pia scripta manebunt:
Sed pius in cæli spiritus arce sedet.

HENRICI POLANI,
Felix ô Brenti, cui cæli debita sedes
Optata donat dulce salutis iter.
Luthero fidus socius, carusq; Philippo,
Et pure vindex religionis eras.
Concilium Christi sanctâ nunc mente frequentas:
Cernis & in triplici numine numen idem.

GEORGII OSTERMARIÏ,
Qui docuit Christum, Christoq; fidelis adhaesit
Brentius, ingenio clarus & eloquio,
In Christo moriens, Christi super astra receptus,
Aurea se gaudet templa videre Dei.
Occidit eloquiū vinens cum corpore virtus:
Ingenij nobis sunt monumenta super.

IOAN-